

Megjelenik minden vasárnap és esztendőnkön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Kézdi Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelyt, hogy egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíttatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Választások előtt.

Kézdi-Vásárhely, 1891. decz 5.

Még csak néhány hónap s azután a Sándor-utczában mélységes csend honol; a haza patriótái leteszik fegyvereiket, ki a vékony pengéjű kardot, ki a hatalmas buzogányt. De a mily mértékben el kezd halni a Sándor-utczai élet, a kontraszt annál nagyobb lesz az ország különböző részeiben: a választási mozgalmaknál. A hon atyái ekkor újból felveszik fegyvereiket, a korteskedés fegyverét, s megkezdődik a birkózás életre-halálra. Öt hosszú, izzasztó év után újra megindul a nagy választási akció, melyben különösen az ellenzék főkortesei viszik a vezérszerepet.

Az ellenzékiek már megkezdették a had-

járatot, melyet még most némileg csak a delegáció ülései akadályoznak, hogy teljes mértékben kitorjón. Természetesen e hadjáratokban az uralkodó vonás a korteskedésekre esik. Ily hadjáratban az ellenzék minden fel szokott használni arra, hogy a kormányt és pártját a legképzeltetebb módon gyalázza és eljárását minden téren kifogásolja; a fő argumentumokat beszédjeikhez ily alkalommal is a személyeskedés szolgáltatja. Mindarról pedig bölcsen szoktak hallgatni, mit a parlamentáris kormány a haza érdekében tesz, azokról a nagy és üdvös eszmékről, melyeket maradandó diadalra igyekeztek segíteni; feledni szokták azt, hogy kormányzó férfaink mi jót és hasznosat tettek s mily hódító intézmények köszönik léteüket kitarító munkásságuknak. Azzal megépen nem szoktak törődni, hogy sokszor egy létrehozott nagy eszmének látszólagos bizonytalansága egy későbbben mutatkozó hatalmas vívmány csiráját rejtje magában.

A nép, a nagy tömeg hiszékeny és könnyen belesodortatja magát az örvénygyűrűzetekbe; sokszor elegendő megvesztegetésekre egy kis vérmes szöfölség, mások eladja szavazatát és elveit egy félliter pálinkáért és egy adag tokányért; ritka pl. nálunk az oly választás, hol az utolsó percekben, midőn szorul a kapca — 180—200 forint volna egy szavazat. És mindezeket nem lehet megakadályozni semmiféle eszközzel, mert a nép földhöz ragadt szegény s jövő boldogságát eladja, ha rajta egy kevés élvezetet szerezhet a jelenben. De mindennél még különösebb sok esetben a jelölt uraknak szemérmertlensége; a

nélkül, hogy valaki felszólítaná az illetőt a mandatum elfogadására, kapja magát, kocsiára ül és összejárja tolnát-baranyát, hizeleg, s ha ezzel sem tud célt érni, akkor veszteget örült módra, hogy valami ügygyel-bajjal magát megválasztathassa. Levetkőznek ilyenkor minden finomult izlést, leteszik a férfias jellemet, s mindezt csak azért, hogy speciális képzettség nélkül mandátumot vásárolhassanak.

A jövő választásokra meg van kötve a nagy szövetség; a nemzeti párt az Ugron-párttörredékkel lépett frigyre s egymást támogatva fognak diadalt aratni, vagy a mi valószínűbb vereséget szenvedni. A szövetségbe, a legnagyobb határozottsággal, nem sikerült az orthodox Irányi-pártot belevonni. E szövetség-nél újra eszünkbe jut a nemzeti párt politikai ingadozása, s ebből azt a következményt vonjuk le, hogy egy párt nagy vezérének még nem elegendő a ragyogó talentum arra, hogy a jászberényi beszédhez hűen következetes jellemű legyen a politikában; a ki ma az egyik, holnap a másik párttal paktál: az nem állandó elveiben. Különben a kormány-párt nem ijed meg a szövetséges hadtól s akár fegyver nélkül is biztosnak tartja diadalát; mert országszerte hazafias tények bizonyítják, hogy méltó Magyarország teljes bizalmára.

Már utrakészen áll a szövetséges had, felfegyverkezve óriási kortesbeszédekkel; ma az egyik, holnap a másik választó-kerületet fogják szerencsétlenül megjelenésükkkel, s hogy az összhang minél teljesebb legyen, magukkal hozzák egész készletüket, hogy aztán időnek előtte emésztésük el saját magukat.

A „Székelyföld“ tárczája.

Kedves emlékek.

Irta: Mihály János.

A löcsös szekér még egy utolsót döcöczt és egy kicsiny ház kapuja előtt megállt. A hosszú utazás miatt elszibadt tagokkal vánszorogtam a ház ablakaihoz, melyen át a lámpa villogó fénye integetett, s rajta keresztül látni lehetett a jövőtmenést, a nagy sürgést-forgást. Talán csak nem vettem észre? . . . Ugy szerettem volna még egy pár perczig inkognitóban maradni! De a lovak csengői meg a kutyaugatás elárulták, hogy valaki érkezett; talán éppen az, kit ők oly nagyon vártak? . . .

Egy zömök, kövér férfi jött előmbre s szeretettel ölelve magához, megcsókolt.

— Pszt! . . . Eredj vissza és mondd meg az én egyetlen imádottamnak, hogy nem én jöttem ide, hanem valaki más; hazudj valamit . . .

Hanem hiába! az embernek szíve megérzi a közeli örömet vagy bánatot. Az ő szíve is megérezte a közeli örömet; újra nyílik az ajtó s magam előtt látom őt, az én drága Elza nővéremet, kit már hat év óta nem láthattak szemeim

Örömmük leírhatatlan; perczekig tartjuk egymást átölelve, míg végre is betuszkoljuk egymást az ajtón.

— Ejnye! . . . mily fesch asszonyka lettél! Mint megszépültél, mint megtelt arcod! . . . Hanem nem engedi, hogy sokáig beszéljek; ő veszi át a szót:

— Sohasem hittem volna, hogy így megemberesedjél; mennyire megváltoztál! . . . Mily férfi lett belőled! alig ismertelek fel . . . s nini, még fekete bajuszkája is van neki — s ezzel hozzám fut és finom, vérpiros ajkaival össze-vissza kuszálja azt.

Sógorom praktikus ember; nem szereti, hogy az idő ily gyöngéd enyelgések között teljék; ráparancsol a kicsi feleségre:

— Hozasson, feleség, bort a pinczéből és készíttessen oly vacsorát, milyent éppen a sógor ur leginkább szeret!

De a nővérem újra csöcsögni kezd:

— Mi a legkedvesebb ételéd? . . . Mit szeretsz leginkább? . . .

Persze hogy nem tudom hamarjában kitalálni és megmondani; de Elza már tudja, hogy mik a kedvenceim és megy azok után látni.

Egy néhány percz múlva élénk zsvaj és lármahallatszik a mellékeremből; mintha hetivásár

volna csupa kis gyermekekből; két-három apró torok kiáltozza:

— Hol a bácsi? . . . hol a bácsi? . . .

Osakhamar nagyság szerint sorakozva jön a kis sereg. Legelől a hétéves Margit, azután Jenőke és leghátul a legkedvesebb piczike teremtes: Aranka. Megismernek, hogy én vagyok a mamaka testvére s mindnyájan a nyakamba ugrálnak, s úgy összenyalnak, hogy a kendőmet kell igénybe vennem. A piczi Aranka a legszerényebb; szépen hozzám simul és apró szájacskájával ezeket gyügyögi:

— Mada ojan szép bácsi, mint a ma'aka . . . Ud szeretem madát, mint a kiczi ma'akát . . .

Oly kedvesen mondja e szavakat a drága kis teremtes, hogy örömkönnyeik tolnak szemembe. De a papa nem tűri a szerény alkalmatlankodást és kihajtja az apró népséget a gyermekszobába. Azután meg nagy titokban megsugja azt is, hogy van még egy nyolczhónapos kékszemű szöke tolvaj, ki már most is tudja szájacskájával a lovakat hajtani.

A sógor két széket tesz az asztalhoz, poharakat vetet elő és tölt; egyre dicséri a borát és mondja, hogy az osakis kivételesen szokott az asztalra kerülni. Majd finom purzicsánt tesz előmbre, hogy csináljak cigarettát; hiába erősittem, hogy én „Hungáriát“ szoktam színi — most az egyszer

Főispáni váttozás. A hivatalos lap december 3-ki száma közli, hogy Horváth Mihály kisküküllő-megyei főispán állásától felfüggesztett, s helyébe Sándor János torda-aranyosmegyei alispán neveztetett ki Kisküküllő-megye főispánjává.

Keleti kereskedelmünk fejlesztése érdekében Baross Gábor kereskedelmi miniszter újabb fontos lépéseket tett. Az eddigi ügynökségek és képviselőségek mellé most Philippopolban és Várnában szervez új ügynökségeket, Ruscsukban képviselőséget, Maltában mintaraktárt és árucsernőket, Bukarestben mintaraktárt, és Görögországban tanulmányokat tétet exportunk érdekében.

Szeged és Kézdi-Vásárhely.*

E sorok írója nem lehetván „prófeta a saját otthonában”, Szegedre vetődött. S ez által egy régi vágya teljesült. Nem az, hogy most már „prófeta” is lehet, hanem hogy színről színre láthatja és megismerheti ezen újjáépített szép alföldi magyar várost, a melyről oly sok szépet és magasat hallott már eddig is.

S valóban úgy van az, hogy ha az ember Szegednek főterein és utcáin jár, kel és áldogál, nem győzi eléggé bámulni s csodálni a kitartó emberi ész, akarat és munkás szorgalom s a pénznek teremtő hatalmát. S bármennyire bizik is ezekben s tudja, hogy ezek együttvéve igen sokat képesek kivinni, mégis keresi az okát, hogy mi lehetett, a mi még ezeken kívül is itt járt és itt hagyta a fényt ezen oszlatatos alkotásokon, a melyek képesek valának rövid idő alatt a híres nagy magyar „ürgelyük”-ből az ország egyik lezsebb és rendezettebb s méreteinél és messze kiható időkre tervezett beosztásánál fogva legtöbb fejlődési krpességgel bíró városát elővarázsolni? ... S mi lehetett volna az egyéb, mint amaz örökre emlékeztető vigasztaló szavak, melyek az 1879-dik évi világraszólt árvízves katasztrófa után a Felsőleges királynak felkent ajkairól reményt ébresztőleg áradtak szét a könnyek árjai közt, mondván: „Szeged szebb lesz, mint a minő vala!”

Ez és csakis ez adhatott oly hatalmas impulzust az újratemetésnek, mert e nélkül — habár ország-szerte nagy volt is akkoriban a részvét és segíteni akarás a tönkrement és elsodort Szeged iránt — aligha itt is újra nem az általán ismert magyar szalmatűz és láng lobogott volna fel.

De ha aztán már „a király mondta”, akkor aztán nem tágit a magyar! Török-szakad, úgy kell annak lenni — jelszól t. i. azon határtá-

* E cikket lapunk egy Szegeden lakó barátja és városunk szülőtte írta. Ajánljuk az intéző körök és mindazok figyelmébe, kik városunk építkezési viszonyainak reformja iránt érdeklődnek. Szerk.

muszaj engedelmeskednem s így az óvából gyujtok rá. Mialatt szívom, ő megleckéztet, hogy nem kellett volna az utolsó tanulmányi évek alatt Pesten oly sokat költekezni. Én mentegtem magam, hogy az az idő már rég eltelt s hogy ezután takarékosabb fogok lenni.

Még folytatnók a beszédet, de terítik az asztalt s hozzák kedvencez ételeimet. Elza fentartja magának a jogot, hogy mellém ülhessem s így mindenből kétszer-háromszor kell repetálnom. Majd pedig ő kezdi el a diskurzust; beszél irodalmi dolgokról. Elmondja, hogy melyik lapot szereti leginkább olvasni; továbbá, hogy miért kedveli ezt az író s miért nem kedveli amazt. A többek közt azt is elmondja, hogy a „Székelyföld” sokszor nagyon jó tárcákat hoz; különösen tetszett neki a nemrégiben megjelent tárcza, Rákosi Viktor „Külvárosi regény”-e. Belevégülök én is a beszédbe s hatalmasan igyekszem bizonyítgatni, hogy most az irodalmi visszaélés korában vagyunk, midőn boldog-boldogtalan tollat vesz kezébe és ha nem tud eredetit produkálni, akkor a plágizáláshoz folyamodik. Nagyobb hatás kedvéért leálcozok egy-két oly egyént, kiket én irodalmi lopáson értem; de hozzászeme, hogy ne mondja el senkinek az én fölfedezéseimet, mert az könnyen megzavarná a boldogtalanok lopási mániáját.

De szinte látjuk, hogy a sógor fintorgatja az orrát a poetikus beszédől. Másra csapunk át; fel-

lan ragaszkodásnak és végére mehetlen loyaltásnak, melylyel hazánk apraja és nagyja viseltetik a trón és a felkent király iránt... Szegednek kellett tehát Szegednek lennie, mert: a király mondta!

Lássuk azonban és szóljunk részletesebben is, hogy mi hát oly szép és elragadó ezen a Szegeden?

Első helyen áll szó nélkül a főteret vagy piacot képező „Széchenyi-tér”, gyönyörű méreteivel és az azt körülálló még szebb épületekkel.

Ezek között első tagadhatatlanul a városháza. Világvárosba is beillő monumentális épület sötétvörös és zöldszínű mázas cseréppel fedett tetejével, melynek közepéből egy gyönyörű torony nyulik ki magasan, a mely „a t t t” tanácskoznak a város, illetőleg a törvényhatóság atyái és közegéi s a melynek világítható óralapjairól még sötét éjjel is le lehet olvasni, hogy: „hányszor ütött — vagy fog ütni — az óra Szegeden”, s a melynek körülfutó csinos erkélyéről szüntelen örködik az éber tűzoltó és jelzi, ha „tűz van!” — az irányt piros zászlójával s meg-megkondítja az öreg nagy harangot mélabusán zúgó, bömbölő hangjával.

A városházzal szemben a főter két sarkán áll a törvénykezési palota és a posta-s távirda-épület, mely az államépítészeti és folyméternökségi hivatalt is magában foglalja. Mindkettő stilszerű és igen szép épület, valamint a kettő közötti tért elfoglaló Tisza-szálló s több más magánépület is, melyek szintén díszere válnának bármely nagyobb városnak is.

A főternek két végét szintén igen szép épületek — többnyire bérházak — szegik be, a melyeknek földszintjét szebbnél szebb kirakatokkal fenyekedő nagy kereskedések foglalják el.

Maga a főter izléssel és a legtökéletesebb részarányossággal táblákra van osztva; s e táblák parkirozva és ugyancsak szilárd s mégis csinos közútszínű törpe öntött vas korlátokkal vannak körülveve, melyeken kívül igen széles aszfalt- és kőkooszka-járdák s utak vannak a sétálók és fogatok közlekedők számára; sőt még a napi, heti és országos vásárosok számára is — eltekintve t. i. a szekérrel árolóktól, kiknek számára külön piac van — az alább említett nagy hid feljárdója körül a Tisza partján, de azért benn van az is a városban.

A főteren levő járdák, utak és táblák szélei most gyarapodó platánokkal vannak beültetve s a parkirozott és a szőnyegkerterezet művészetével elhalmozott táblákban pedig ezen kívül még fordított kupalakban nevelt koronájú akácok, gyönyörű thuják s szebbnél szebb és üdén díszlő fenyők is állanak.

A főterről minden irányban szétágazó sugar-

utak szintén igen szélesek s gyönyörű méreteikkel bírnak. Kétfelől járdák és fasorok közt elvonuló állék vannak, melyeken kívül a főbbeken nemcsak a kocsiközlekedés számára van kövel burkolt széles ut, hanem a lóvonatu és gőztramvay számára is van hely, melyek ugyan most még nem nagyon kapósnak, de lehetnek idővel azok is tömöttek; s lehet egykor még több székség is, hogy kürtöljön, ha kocsis, s osöngessen, ha gépész azok a vezető kalauz.

Ezen szétágazó utak közül legrövidebbek a Tisza felé nyulók, hol az egyiknek végén van az óriási vashid keresztül a Tiszán, a mely bámulatosan szép vasrácsoszatokból képezett boltíveken nyugszik, s az a nevezetes is még róla, hogy a híres párisi Eiffel mérnök konstruálta s építette azt.

A hid feljárdójától balra és jobbra húzódik a város felőli oldalon a Ferencz József és Erzsébet rakpart faragott kövekből kirakva s terméskövekkel meghányva a lábát a Tisza medrében, melyről a most uralgó szárazság miatt mélyen le van húzódva a víz is.

A rakpart mellett s között van a gyönyörű Stefánia-sétány vas korlátokkal körülveve, parkirozva, beültetve, közepén a híres szegedi váról fenhagyott egyetlen bástyával, a mely belől nyári mulatóhelynek és kávéháznak van átalakítva, kívülről pedig tetőtől talpig el van borítva az örökzöld folyondárok és felfutó növények egész özőnét. A hid fő körüli tér a Rudolf-tér, mely egyuttal a szekérrel ároló vásárosok és a halárusok piacát képezi — közvetlenül a Tisza partján és mégis a városban.

A magasba feldomborodó új vashidról gyönyörű kilátás nyílik le a mélységben most oly sunyin sompolgó szöke Tiszára, melyről jelen állapotában fel sem lehet tenni, hogy oly kurucz is tud lenni, ha kedve dudarodik arra, melyen odább, messze lent, egy másik vashid is látszik, a mint eresztgeti át a volt osztrák államvasuti indóháztól a vonatokat a híres Makó felé. Tul a Tiszán — az új vashiddal éppen átellenben — van a most telepített és gyönyörű rózsáligetekben gazdag „Népkert” s a még csak most kapaszkodó „Új Szeged”, a mely mögött s általán véve az egész Szeged körül a végtelen rónaságnak kékes szürke színben derengő légköre tölti be a látkört.

Az említett rakpartok és tiszaparti sétányokon belől a város felőli oldalon egy szép széles ut s e mellett hosszában két-három emeletes paloták állanak, köztük a remeken tagolt és ékesen díszített állandó színház és a még csak szerény, de közelebből megnyitásra váró gőzfürdő, a melyen jóval alól jönni fog később az állandó vágóhid is a modern igényeknek megfelelően berendezve nemsokára.

Ezen épületsort az előbb említett széchenyi-téri

Nem gyönyörködhetem soká; Elzám megveregeti hátam, mire én elmélázásomból feljedelek. Ő pedig reggeléhez hív, s mialatt én hozzálatnék, ő egy rózsaszín levélkét tart a szemem elé; az első látásra összerázokodom, majd reszkette mondom:

— Szent ég! ... hisz az én levelem! ...

— Igen, igen, — mondja ő — vigyázatlan voltál, elvesztetted ... De mondjad csak, hogy s miként állanak szívügyeid? Elég vakmerő voltam levélkédet azóról szóra elolvasni ... Ugy-e, hogy nagyon szeret téged egy hölgyecske? Mondd édesem, hogy hívják „Ó-t”?

— Ugy hívták, mint a te nagyobb leányodat ... de édesem, ne beszéljünk ily kopott dolgokról ... Elza kétkedőleg néz rám és tovább faggat:

— Nem kezdlek érteni ... Mondd, ugy-e, hogy nagyon szeretitek egymást? ...

Nagyon kellemetlenül érint e kérdés; szinte érzem, hogy halványabb leszek, de az Elza kedvéért válaszolok:

— Igen, én nagyon szerettem, imádtam őt; a jövő életet csakis vele tudtam elképzelni, oly boldogságot teremtve számára, minőt csak álomképekben lehet keresni ... Vele lettem volna az ezüstös tavaszi estén, elsusogva neki újra meg újra szívem hő szerelmét; vele lettem volna nyáron lombkoszorozott erdőkben, midőn annyi kék és gyönyör van a természetben, midőn a lombot szerelemmel csókolja a lomb, a virág édesen haj-

palotától egy igen szép, széles és betonnal kiöntött korzó-féle ut választja el, mely alkalmas tért nyújthat a vasparipás gavalléroknak az ő művészetüket gyakorolni és produkálni.

A főtérről kiágazó többi sugárut közül legimpozánsabb a Budapesti sugárut, ugy egyenes irányban való hosszúsága, mint szélessége miatt, mely a Széchenyi-tér egyik sarkától nyilegyenesen a magyar államvasutak indóházához vezet.

E sugárutakat előbb a város ujraterejtője iránti kegyeletből s halálból „Tisza Lajos körút”-nak nevezett belső körut, azután a külső nagykörut szeli át körben, mely utóbbinak egyes szakaszai Róma, Brüsszel, Páris, Bécs és Berlin világvárosok után van elnevezve, jelöl az általán ismert körülménynek, hogy az újraalkotás nagy munkáját lehetővé tett körülményességben ezek is jelentékeny részt vettek adományaikkal.

Szóval ilyen ez a Szeged, nem is említve, hogy a sugárutak és körutak egy-egy metszési pontjánál s az épülettömbök között is néhol igen szép s néha terjedelmes közterek fordulnak elő, melyeket hol a főreáliskola, Somogyi-könyvtár és Dugonicsnak álló szobra, hol a híres ártézi kut, hol a honvédségi és közös hadseregi rengeteg laktanyák, csinos tiszti pavillonok, gimnázium, köz-kórházak, templomok s községi és felekezeti iskolák, s végül a híres Csillag-börtön — a sok híres gazember szomorú lakhelye — állanak körül és tesznek széppé vagy sokakra nézve örökre emlékeztetéssé és felejthetlenné.

(Vége következik.)

Különfélek.

— Dr. Kovács Gyula kir. alügyész, törvényszékünk kitűnő tisztviselője, az egri kir. ügyészséghez helyeztetett át. Szerenose kíséri új állomására!

— „Kecskemét és Nagy-Körös” ozim alatt a „Pesti Hirlap”-ban egy közlemény jelent meg ezen lap s-szentgyörgyi levelezőjétől. Ezen hír panaszosan említi fel, hogy Seps-Szentgyörgy és Kézdi-Vásárhely városok csak olyan viszonyban vannak egymással, mint Kecskemét és Nagy-Körös s ezen ellenséges viszony kifolyása volt, hogy Seps-Szentgyörgy városa a háromszéki vasut megnyitása alkalmával rendezett ünnepségekre Kézdi-Vásárhely városát nem hívta meg, mit Kézdi-Vásárhely azzal visszavont, hogy S-Szentgyörgyöt szépen kihagyta a Bethlen miniszter tiszteletére rendezett ünnepélyekről. Erre a cikkre következőleg felelhetünk. Mi itt Kézdi-Vásárhelyt mit sem tudunk azon ellenséges viszonyról, mit a levelező ur állít és ez tényleg nem is létezik. Igaz az, hogy Seps-Szentgyörgy városa, valószínűleg tévedésből, kihagyott minket,

lik a virágra s a hamvas lepkék ide-oda röpködnek; szeretett nőm lábaihoz borultam volna, csillogó szemekben keresve az üdnek mindenható erejét. Vele lettem volna a szürke ősz fénytörte napjain, midőn az erdők volt kékje már csak vörös hullámhegynek látszik, hol a zörgő levélkék csak az elmúlt édenekre gondolnak vissza; midőn ólom-felhős éjjelenként hold és csillagok oly bágyadtan tekintenek le az öreg földre, mintha tudnák, mintha éreznék, hogy haldoklik az egész természet: ekkor dallottam volna vissza a nap, hold és csillag fényét; erdőt, mezőt, ligetet illatozó virágok milliárdjaival hintettem volna be, hogy drága nőmnek a mulandóság soha eszébe ne jusson. S midőn csillámló pelyhek szállanak alá, hogy fehér halotti fátyollal borítsák a dermedt földet, mikor a fák olvadékony gyémánt-szemekkel vannak ékesítve, melyen a nap hidegen szuró sugarai színeket rajzolnak, s midőn oly sajátosság az egész természet: vele lettem volna ekkor is, s a kedves szoba enyhe melegében — este, midőn a kályha kivillanó tüzfénye különféle árnyékokat vet a falra, midőn a szoba minden egyes tárgya elfelejthetetlen bájos emlékeket idéz elő s a fali óra csendes kegyelgése, a mutató jelzése a múlt és jövő kéjes varázspereceire emlékeztetnek, midőn a helységet behálózza a mély csend és nyugalom, melyben csak a kis harang hirdeti a sötét alkonyt — olvastam volna fel saját

de nem áll az, hogy mi megelégedtünk volna Seps-Szentgyörgyről. Kérdezze meg a levelező ur Császár Bálint polgármester urat, ő tanubizonyságot fog tenni, hogy a város képviselőtében hivatatos volt. Rajta kívül még többen is vannak Seps-Szentgyörgyön, kiket mint kedves vendégeinket tisztelhetünk. S ha talán annyit nem hívtattunk meg, mint a mennyit akartunk, annak oka egyenesen és kizárólag helyiségünk szűk volta s az igénylők sokasága volt. Nem hisszük, hogy levelező ur egyetlen esetet is tudna felhozni, melyből a két testvérváros ellenséges viszonyaira lehetne következtetni. Mi mindig őszintén ohajtottuk Seps-Szentgyörgy előrehaladását s osztottunk örömeiben, s az ő részéről sem tapasztaltunk mást.

— Dr. Neuman Armin országgyűlési képviselő a háromszéki vasut megnyitása után — mint a „Sz. N.” írja — Bereczkebe utazott választóihoz. Neuman Armin nagy lelkesedéssel fogadták Bereczben s választóihoz intézett beszédére ragaszkodásuk és bizalmuk kijelentése mellett megállapodtak a választók abban, hogy Neuman Armin a jövő országgyűlési ciklusra is jelölni fogják képviselőjükül. Ez a tény tehát világos ozáfolata a bereczki választó-kerületre vonatkozó olynemű híreknek, mintha a választó-kerület polgárai a jelölésre nézve nem lennének egy értelemben.

— Elhunytak: Feltorjai Vollenes Istvánné szül. Karatnai Bodó Gizella életének 45-ik, boldog házasságának 21-ik évében decz. 1-én Feltorján; Vítályos Andrásné szül. Vajna Rákhel 73 éves korában deczember 5-én Páván. Béke poraikra!

— Üdvözlő sürgöny a háromszéki vasut megnyitása alkalmából. A vasut engedményese és igazgatósági elnök gróf Nemes János urhoz az ünnepélyes megnyitás alkalmából a vasutépítés finanszírozóitól Erlanger testvérek bankárokától is szívélyes hangú üdvözlő sürgöny érkezett, mely fordításban következő: „Az igen tisztelt ünnepi gyűlekezetnek nagyrabecsülő üdvözlőtűntetők küldjük s legszívélyesebb szívensekívánatainkat a megtörtént ünnepélyes vasutmegnyitáshoz, azon reményben, hogy az új vasut az egész vidéknek állandó áldására fog lenni. Aláírva: „von Erlanger Söhne, Gebrüder Sulzbach.”

— Kellemes meglepetésben részesült gróf Nemes János orsz. képviselő a közigazgatási bizottság ülésén. Az összes bizottsági tagok által aláírásával ellátott üdvözlő iratot nyújtottak át abból az alkalmából, hogy a nemes gróftól neje, Bethlen Polixena grófné, újszülött fiúgyermekkel örvezdettette meg.

— Nyilvános köszönet. A lemhenyi dalegyletnek 1891. nov. 22-én a szegénysorsu gyermekek felsegítésére rendezett ünnepélyen felülfizettek: László József lemhenyi plebános 2 frt. Bálint Ferenc lemhenyi kőregyző 1 frt 20 kr. Kézdi-vásárhelyi Gábor Péter fozsolgábro, dr. Szacsavay Gyula, Fejér L. fiai, Kiss Gyula kantai házfőnök, Császár Imre, Janosó Géza, Nagy Lajos és lemhenyi Albert k. a. 1—1 frt. Baluth Kálmán kir. adótiszt, Puskás Gergely osdolai s-lelkész, K-vásárhelyi dr. Balogh Vendel, Ambrus Albert,

esztelneki György Domokos és Kis Alfonz házfőnök 60—60 kr. K-vásárhelyi Császár József 50 kr. K-vásárhelyi Szabó Gyula 45 kr. K-vásárhelyi Csiki József 46 kr. Bálint László ker. főesperes, Bencze Lajos futástalvi plebános, Császár Károly k-jakabfalvi plebános, Erdélyi Károly k-vásárhelyi felsőnépisk. igazgató, Kis Jenő, Welnreiter György, Barthos Károly, dr. Bánffy Zsigmond, Turóczy Mózes, Fejér Károly, ifj. Dávid István, Szabó Mózes, Kovács József, Szabó Albert, Kreniczky Károly, Császár Lukács, Nagy Ferenc, Benkő Sándor, Frenkel Emanuel, Bálint Dénes és Veress Mihály 40—40 kr. K-vásárhelyi Novák Sándor és Dávid János 30—30 kr. Bartha Agoston, Kadár Antal kántor, Lukács N., Bertalan Daragics, Daragics Miklós, Hájja Albert, Szabó Lajos, Kónya Mihály, Zsögön Józsefné urasszony, Szász Gáspárné urasszony. Borbát János kántor, Bálint Gyula, Bertalan Antal, Bodó József, Bertalan András, Réthi Mihály, Zsigmond János, Gál József, ifj. Antalffy Nándor, Veres István, Demény Sándor, Dénes György, Császár Dénes, Fazakas János, Kovács Ferencs, Bitay Antal, Kölönte Antal 20—20 kr. Idősb Tuzson György, Finta András és Gligor Ferenc bereczki tanuló 10—10 kr. Nagys. Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő ur pedig 1 frtot a következő sorok kíséretében volt szives utalványozni: „Gratulálók Lemheny meglepő haladásához. Sic itur ad astra. Fogadják e csekélységet jegyem megváltásul. Sajnálom, hogy nem találhatok a derék dalegyletnek.” Az összes bevétel 83 frt 52 kr. Ebből a felülfizetés 30 frt 91 kr. Összes kiadás 52 frt 30 kr. A szegénysorsu iskolás gyermekek számára maradt 31.22 kr. Fogadják a nemes szívű adakozók a szegény gyermekek nevében hálás köszönetűntet. Az egylet tagjai.

— Vilmos, mit kívánsz karácsonyi ajándéknak? Egy kiegészítőszekrényt, édes anyám! — Számos gyermek, ki a kedvelt Horgony-Kőépítőszekrényt bírja, így szokott a felelni a fenti kérdésre. Az óvatosságot rendesen hozzá tesszik még: „De ezen vagy azon számú kiegészítőszekrényt és a horgonygyári jelvényvel kell látva lennie, mert különben nem vehetem hasznát.” Valóban így szokott lenni, a mint a Richter F. Ad. és társa, Bécs, Nibelungengasse 4., csinos árjegyzékéből láthatjuk és ennél fogva mi valamely kőépítőszekrény vevőjének szintén bizonyos óvatosságot ajánlunk. Boszantó lenne, ha az ünnepnapon győződnék meg, hogy nem a híres Horgony-Kőépítőszekrényt kapták, hanem egy kevésbé értékes utánzást; az ünnepi öröm oda lenne! A karácsonyi ajándékok közt a Horgony-Kőépítőszekrény az első helyet foglalják el; ki valamely ismerősün láta, az magának is vesz ilyen, a ki pedig egyet bir, az minden évben egy vagy több kiegészítőszekrény által nagyobbítja. Ez semmiféle más jártknál sem lehetséges, ellenkezőleg kivétel nélkül rövid idő alatt értéktelenek; a Horgony-Kőépítőszekrények azonban évek hosszú során át eltartanak és ennél fogva legolcsóbb játékszer.

— Megjelent a „Képes Családi Lapok Naptára” az 1892. évre igen gazdag tartalommal egy a szépirodalom, mint a gazdaság köréből, diszas kiállításban. Ara 60 kr. Ajánljuk egy e naptárt, mint a „Képes Családi Lapok”-at olvasóink figyelmébe.

műveimet mindaddig, míg imádozt, szép nőm szemére tündéralomképek kerültek volna, mikor is keblemre hajtotta volna álmos fejecskéjét, s én számtalanszor megoskolnám a szellőfönműrtöket. És ha újra a fehér tél után a nap égőbb sugarai felolvasztják az ablakok jégvirágait, ha a nagy természetrol újra leomlik a halotti lepel és a föld nem roskadoz többé a jégkéregtől, ha a fák rügyei megpattannak s virágokká, levelekké duzzadnak, ha a madarak csattogó hangja belevegyül a kéjes összhangba: vele lettem volna újra és mindig, hogy egy szakadatlan láncszolaton vezessem őt az életnek rózsás porától lepett utain.

Még a sógorom is áhítattal hallgatja szavaimat; Elza könnyez és megindulva kérdi:

— Talán csak nem lett hűtlen? ... Hisz ki volna képes téged megcsalni?!

— Fájdalom, ő megcsalt, hűtlen lett hozzám... Pedig ki tud annyira szeretni, mint a természet pompázó szépségeit lerajzoló lélek, ki magának nevezheti az egész világ eszményiségét? ... Ki tud oly nagy mértékig szeretni, mint az, ki gyújtó, lángoló szavak halhatatlanságával festi a szerelmet? Ki tud ugy szeretni, mint a költő, kinek lelke, kinek szíve egy szakadatlan és elmulhatatlan eszmeforrás, hol örök igazságok teremnek, ki maga mindig egy égő szerelem, tündöklően csillámló fenséges szellem az örök ifjúság meg-

mérhetetlen szerelmével? ... Sanki ... senki nem tud más így szeretni a nagy természetben...

Elza látja mély fájdalomamat; karon fog és elvezet többi szobáiba, hol minden butort és egyéb apróságot, cseccse-becsért megmutogat; majd a szabadba megyünk és végig hordoz a gazdaság körül. Ekkor a fárje jön utánunk és leszid bennünket, hogy megszoktunk nélküle. Azután meg kézről-kézbe adnak, becéznek, cizirogatnak, mint egy kis gyermeket és a legkisebb gondolatomat is igyekeznek ellesni.

..... Egy hetet töltöttem náluk öröm és boldogság között. A hány kellemes napom volt életemben, az összes nem ér fel e felejthetetlen idővel. Minden pillanatban, minden perczen csupa tisztelet és szeretet környezett körülben; nem éreztem én semmit, nem hallottam én semmit, nem láttam én semmi mást, mint véghetetlen sok szeretetet.

Midőn elváltunk s én az egyszerű lőcsös szekérre ültem, mellettem szívszaggatólag kezdett zokogni Elza; nem tudtam végig nézni e jelenetet s a kocsisnak intettem, hogy hajtson. Féltem, hogy megszakad a szíve, ha látja, hogy én is könnyezek. Elza boldogtalanságomat siratta, pedig én a náluk feltalált boldogsággal és kedves emlékekkel teljesen elfeledtem a rózsaszín levélkéhez fűződő reminisczenozniakat. Akad még más rózsaszín levélke a világon!...

Piaczi árak.

Kézdi-Vásárhelyt, 1891. december 3-án.

Buza (tisza)	hektóliterenként	8 frt 20 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Rozs (tisza)	"	6 frt 30 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Arpa (tisza)	"	4 frt 80 kr.
" (elegy)	"	— frt — kr.
Zab	"	2 frt 80 kr.
Törökbuza	"	5 frt 20 kr.
Kása (köles)	"	11 frt 75 kr.
" (árpa)	"	16 frt — kr.
Borsó	"	16 frt — kr.
Lencse	"	16 frt — kr.
Fuszulyka	"	6 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	"	1 frt 30 kr.
Marhabús	kilógrammonként	— frt 44 kr.
Disznóhús	"	— frt 48 kr.
Juh-hús	"	— frt 24 kr.
Szalonna	"	— frt 64kr.
Faggyu(nyers)	"	— frt 2 4 kr.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén

1891. december hó 4-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	103.80
Magy. papírbárdék 5%	101.10
Magyar vasúti kölesön	—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	—
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	—
M. keleti vasúti államköt. III.	111.
Osztrák járdék papírban	87.75
Osztrák járdék ezüstben	999.
Osztrák járdék aranyban	106.
1860. államsorsjegyek	137.50
Osztrák-magyar bank részvény	962.
Magyar hitelbank részvény	352.
Osztrák hitelintézet részvény	307.30
Magyar földtehermentesítési kötvény	—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	—
Temes-bánati földteherm. kötvény	—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	—
Magyar nyeresémsorsjegykölesön	137.
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	128.
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.39
20 frankos arany	9.34
Német birodalmi márká	56.10
London (2 havi váltókért)	11.458
20 márká arany	11.56

Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Nyílt tér.*

Nyilatkozat.

Alulírott kinyilvánítom, hogy Szöcs Mihály helybeli timár provokálása folytán általam állítólag megsértett egyházi tanácsot becsületes jellemű erkölcsi testületnek ismerem.

Együttal kinyilvánítom azt is, hogy nevezett Szöcs Mihályt sem egyházi gazdatanácsosnak, sem pedig timár-ipartársulatunk tagjának nem ismerendém el, valamiddig bírói ítélettel nem igazolandja magát ama bizonyos ökörbőrös ügyben, mely közte és Turóczy Dávid timár-iparos között a timár-ipartársulat előtt lefolyt.

Kézdi-Vásárhelyt, 1891. decz. 6.

Ifj. Jancsó Mózes,
timár

* E rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Hirdetések.

Szám 20 23/1891.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai királyi járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy teleki Deák Józsefné Czifó Rákhel végrehajtónak czofalvi Katona Zsigmond végrehajtást szenvedett elleni 53 frt tőkekövetelés a járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék, kovásznai kir.

járásbíróság területén levő Czofalva községében fekvő, a czofalvi 20. számú tjkvben 2234. hr. sz. ingatlanra 28 frt; a czofalvi 21. számú tjkvben 180—182 hr. sz. ingatlanra 416 frt, 73/1, 74. hr. sz. ingatlanra 80 frt; a czofalvi 324. sz. tjkvben 65—70. hr. sz. ingatlanra 79 frt, 1011. hr. sz. ingatlanra 14 frt, 1129. hr. sz. ingatlanra 39 frt, 1580. hr. sz. ingatlanra 76 frt, összesen tehát az árverést 732 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi december hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor Czofalva község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi 60. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Kovácsnán, 1891. évi augusztus hó 5-ik napján.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Sz. 1433.—1891.

tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a zágoni ev. ref. egyházközség végrehajtónak ügyvéd Szilágyi Ferencz ügygondnok által képviselt pákái Dombi Gyula végrehajtást szenvedett elleni 80 frt tőkekövetelés a járuléka iránti ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék kovásznai kir. járásbíróság területén levő Páké községében fekvő, a pákái 534. sz. tjkvben 2873, 2874. hr. sz. ingatlanra 100 frt, 407., 408. hr. sz. ingatlanra 400 frt, 452. hr. sz. ingatlanra 52 frt, 1484. hr. sz. ingatlanra 28 frt, 1647. hr. sz. ingatlanra 14 frt, 2292. hr. sz. ingatlanra 8 frt, 2371., 2372. hr. sz. ingatlanra 27 frt, 2478. hr. sz. ingatlanra 12 frt, 2898. hr. sz. ingatlanra 11 frt, 3298., 3299. hr. sz. ingatlanra 47 frt, 3309. hr. sz. ingatlanra 24 frt, pákái Bedőházi Pálné Szentiványi Terézia javára feljegyzett haszonélvezeti jog sérelme nélkül, összesen tehát az árverést 723 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi december hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor Páké község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10. százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Kovácsnán, 1891-ik évi június hó 2-ik napján.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.

5252525252525252

NOVÁK SÁNDOR

Kézdi-Vásárhelyt

a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlja egészen ujonnan berendezett raktárát, és pedig: üveg-, porcellán-, tükör-, norinbergi, utazó-börönd-, asztali készletek és meglepő diszmu-áruít a legjutányosabb árak mellett.

Bevásárol bival- és tehéntejből készült friss írósvaját bármily nagy mennyiségben.

2525252525252525

Körrejtély. Érdekes, nélkülözhetetlen játék a hosszú téli estékre. A körrejtély csak akkor valódi, ha a gyári jelvényvel, a Horgony-nal van ellátva. —

Ezer meg ezer szülő dicsekség elismerte a híres Horgony-köépitőszekrények nagy nevelési értékét; jobb játék nem létezik gyermekek és felnőttek számára! Részletek ezekről, valamint a „Körrejtélyről” képes árjegyzékünkben találni, melyet minden szülőnek meg kellene rendelni, hogy kellő időben gyermekeik számára igazán alkalmas karácsonyi ajándékokat kiválaszthassanak és megrendelhetnek. Az árjegyzéket ingyen és bérmentesen küldetnek szét. Minden köépitőszekrény a „Horgony” jelvény nélkül közönséges és kiegészítésre nem alkalmas utánzás, ennél fogva mindig

Richter-féle Horgony-Köépitőszekrény

kérendő és csak ilyen fogadandó el. Minden finom játék-szer-kereskedésben 35 krtól 5 frtig és feljebb kaphatók.

Richter F. Ad. és társa első osztr.-magy. csász. és kir. szabad. köépitőszekrénygyár.

Bécs, I. Nibelunggasse 4. Olten, Rottendam, London, E. C. New-York 310 Broadway.

2525252525252525

Sz. 6864—91.

Pályázati hirdetmény.

Kézdi-Szentlélek községben a községi jegyzői állomás helyettesítés útján betöltendő lévén, ezennel pályázatot hirdetek.

A jegyzői fizetés évi 400 frt és a szabályrendeletileg megállapított magánmunkák után szedhető díjak élvezete jár.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, mikép a községi törvény 74. §. és az 1883. évi I. t.-cz. 6 §-ban előírt képesítéseket, továbbá addig alkalmaztatásukat, előéletüket igazoló okmányokkal fűlszerelt kérésüket hozzám f. évi december hó 15-éig adják be.

K.-Vásárhelyt, 1891. november 27-én.

Gábor Péter,
fűszolgabíró.

2525252525252525

Csuz, köszvény, tagszagatás, fejfájás, csipőfájdalom, hátfájdalom stb. ellen legjobb bedörzsölő a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Több mint 20 év óta a legtöbb családban ismeretes mint fájdalom-enyhítő szer és majdnem minden gyógyszerárban kapható 40 és 70 krért. Minthogy utánzások léteznek, ennél fogva mindig határozottan

„Horgony-Pain-Expeller“

kérendő.